

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Seria litteratorum, hominum poenitentia, institutio
eruditorum delinquentium - Cod. Ettenheim-Münster 60**

[S.l.], 1727

Documetum 10

[urn:nbn:de:bsz:31-108344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108344)

constituet legitimam. Cave moreris de die in diem adhibere
penitentiam; quod si non audieris, vel intellexeris de im-
probitis actionibus, et intentionibus malis eorum, qui postea
ad Christum conversi sunt: illos ego tibi enarrabo, ut et
illos, quos ab errore Daemonum curavit Deus, imitari
discas. Abraham primum gentilis erat, et Chaldeus; latro
quoque de seipso, operibus suis perhibet testimonium: quia
et magnus. Moyses, eadem quoque passus est: paulus antea
homo persecutor, et hostis fuit: tu autem Raab in me-
moriam revoca, ut fide salvata sit. hec etiam peccatrix
melior ad Christum confugiendo, salutem consecuta est.
Omnes isti salvati sunt, ne sigillatim tibi cunctos, qui
penitentiam egerunt, commemorare sit necesse. At cuius-
modi lucrum ex ipsius adventu, quem gentiles
suppliciter Deum deprecantes, obtinuerunt? quid boni
tibi, ex eius accedente morte, quamdiu vivis in peccatis
versaris? quare penitentiam ad ipsum adducere festina,
ut vitam tibi largiatur aeternam.

Documentum io.

i. Joa. 4. Ne ergo vano percellamur timore ac timore,
quidem qui non est timor: perfecta enim charitas fo-
ras mittit timorem. Et quis timor mundanus, ad timorem
divinum comparatur? quae gloria hominis corruptibilis,
ad Dei magnificentiam, ineffabilemque potentiam ac
gloriam immarcescibilem? cum igitur adhuc terrenarum
rerum cupiditate distrahimur, mentem nostram per
fidem ad invisibilia adire nequimus: quantum vel
ex his, quae connumerantur, et audiuntur, ineffabilem immor-
talis Dei potentiam coniectantes timeamus ipsum. Deo
volens transponere aliquam petram, nisi sectibus atque
admirantibus utatur, eam suo movere loco non poterit.
ps. 99. ipse autem in terram aspidem, tremere eam facit.
non igitur mente obstupescis, considerans cuiusmodi
montes et pondera vel solo aspectu moveat. Et quo
ps. 92. pacto rursum solo verbo divina voluntatis sua, unum
versum firmet orbem? non admiraris autem et super
ps. 17. coruscatione fulguris, et sonitu tonitruus, quod non modo
his terrenarum homines, verum et aves, et ferae, et quae
in aquis vivunt? sed quaecumque dixerimus, non asequimur.
ps. 94. quare precidamur ipsi, et ploremus coram Conitate
eius, confitentes, atque dicentes: tu nosse Deus, et non
est alius Dominus; tibi peccavimus, tibi genibus ad vol-
vimur: neque enim est, qui resistat tibi. si vis, poteris nos
salvare, Domine: bonus es Domine et misericors.
Et licet simul raptim cecidimus, per penitentiam
sanari studebimus. Et verò ut homines abiepti per-

turbationibus sumus, ne in finem usque, animum nostrum
 respondeamus: sed agnoscentes illum, qui nos vocavit, Deum
 et vocationem qua vocati sumus, ipsum dicentem audiamus,
 penitentiam agite, appropinquabit enim regnum caelorum. Luc. 3.
 Nec vero super aliquibus peccatis limitavit penitentiam
 super quibusdam autem non, sed ad omnem plagam
 peccati, nobis magnus ille animarum nostrarum medicus,
 dedit magnum hoc remedium. perveris igitur animis
 nostra mores excidamus, et loco cauteriorum, timore
 utamur divino, in quo poterimus peccati impetus re-
 primere, ut non confundamur in resurrectione mortuo-
 rum: quando omnia prodibunt in lucem, sive boni
 quid egerit quis, sive mali: ait enim sacra scriptura:
 quae est vita nostra? vapor est, et ad modicum parens. Jac. 4.
 et deinceps exterminabitur. concupiscentias igitur acu-
 teatas atque spinosas omittamus, casta cogitatione in-
 soltus libidinosarum cogitationum repellentes, quia
 scriptum est: sancti estote, quoniam ego sanctus sum. Levit. 11.
 ut gratia salvatoris nostri Dei, parem sortiamur im-
 mortalem. obliviscaturque nostrorum peccatorum.
 Dominus per suas miserationes, nostramque conversionem
 et veram penitentiam. Et si quis eorum, qui videntur
 abundantius laborare, murmuret de magna miseri-
 cordia Domini, uti quod celeriter assumptus sit, pro
 te rationem est redditurus, omnis creatura Dominus
 dicent: amice non facio tibi injuriam: nonne dena-
 ro conveni tecum? Deus enim qui justificat, quis est
 qui condemnet? Matth. 20.
 Rom. 8.

Documentum ii.

Cur fluctuas anima, marorum qua saba procel-
 lis? usque quo multimoda cogitatione turbaris? mens
 congesta radiis, itineris devia carpens, te amissis caligi-
 nis subducta luce percurris. Non ablatas res, seculas
 mundi, saepeque suspiras: nec casus honoris, sed ruinas ani-
 me ploras. Non hac defunctoria doleas exita carnis:
 sed persequentia barbari tormenta formida. Nec
 arumnas carceris abigas quibus in fine carebis: sed iugis
 Averni miseras prospectans evita. quae hic redimi
 facili compendio possunt, si mundi affectus in amorem
 christi convertas, et te non negligas ab iniquitate pri-
 vare. cuncta peccata a corde divulsa propellas, res
 iniquas penitus remove, saltemque percipis ab horre,
 ut sinceritate rudi sel sero renitens. Abiecit te
 mundus, percussitque, respexit, derisit. quare non conside-
 ras quid a te christus exquirat? non humana manu
 talia te perpeti puter, sed hoc provenisse divino iudicio
 crede. paritasti contra te Dominum offensa delicti, qui
 te flagris arguens corripit, coerecet, affligit, flagelli
 in pendio monet, ut errata cognoscat, et agnita penitens